

متن پرسش

با سلام خدمت استاد ارجمند مدت زیادی سرگردان بودم و مباحث دینی هیچ کدام پاسخ سوال مرا نداشت تا اینکه جوان و ۱۰ نکته را کار کردم و اکنون هم برهان را با استاد کار میکنم. عاشق هنر بودم و با اینکه در کنکور رتبه بالایی نداشتن ولی فرصت پیام نور هم کافی بود تا به آنچه می خواهم برسم. (تحول در هنر به سوی هنر اسلامی) اما فتوای مرجع و فضای آکادمیک دانشگاه مرا به حوزه کشاند. وقتی آمدم کاملاً میدانستم بخاطر یک تکلیف آمدم و شروع علمی عالی داشتم اما بعد از مدتی مثل آنکه گم کردم چرا باید اینطور درس بخوانم. شما در آشتی با خدا می گوئید علم اعتبار است و افتخار به آن ما را به پوچی می یکشاند حال باید چکار کنم و چه چیزی را نمیدانم که دیگر نمیتوانم آنطور درس بخوانم؟ چه چیزی عامل مجاهدتهای علمی بزرگان حوزه است؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: علم جنبه‌ی طریقت دارد و راهی است که ما را متوجه هدف می‌کند تا آنجایی که مرحوم ملاصدرا می‌فرماید: «المعرفة بذر المشاهدة» معرفت به حقایق بذری می‌شود که آرام‌آرام قلب متوجه خود حقایق می‌شود. علوم اعتباری مثل ادبیات عرب نیز جنبه‌ی طریقت دارد و ما را در راهی قرار می‌دهد که با زبان حقیقت یعنی قرآن و روایت آشنا می‌شویم همچنان که علم فقه ما را از احکامی آگاه می‌کند که شرط رسیدن به محبوبمان در رعایت آن احکام است. وقتی جایگاه هر علمی را بشناسیم ان شاء الله مجاهدت علمی ما شروع می‌شود و آگاهانه و عالمانه وارد بندگی پروردگاران خواهیم شد. موفق باشید